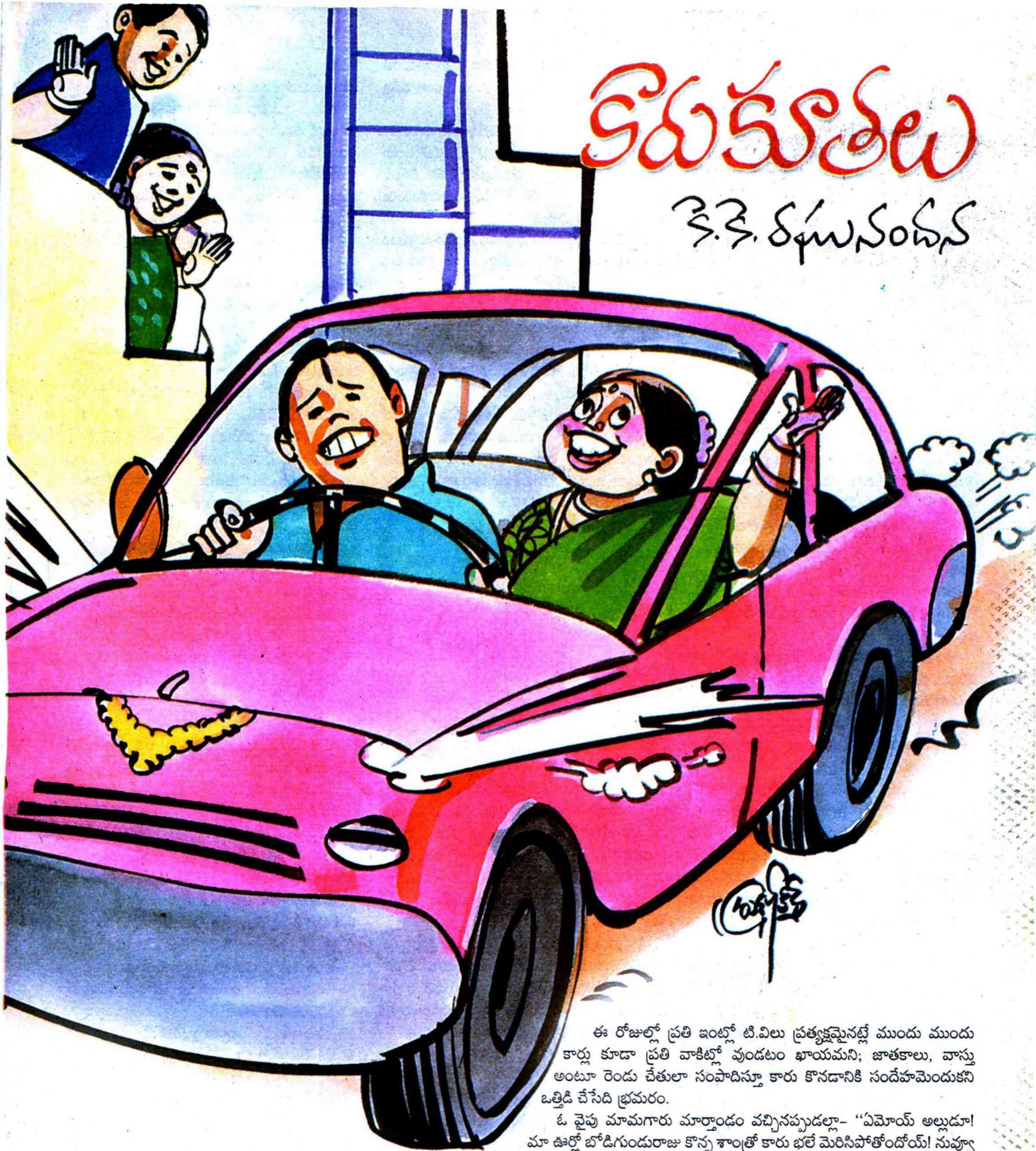

కారుకూతలు

కె.కె. రఘునందన్

చిదంబరానికి పరమ చిరాగ్గా వుంది. ఇంటా బయటా కూడా కారుకూతలు భరించలేకపోతున్నాడు. అర్ధాంగి భ్రమరం తోటి మరీ వేగలేక చస్తున్నాడు.

ఈ రోజుల్లో ప్రతి ఇంట్లో టి.విలు ప్రత్యక్షమైనట్లే ముందు ముందు కార్లు కూడా ప్రతి వాకిట్లో వుండటం ఖాయమని; జాతకాలు, వాస్తు అంటూ రెండు చేతులా సంపాదిస్తూ కారు కొనడానికి సందేహమెందుకని ఒత్తిడి చేసేది భ్రమరం.

ఓ వైపు మామగారు మూర్ఖాండం వచ్చినప్పుడల్లా- “ఏమోయ్ అల్లుడా! మా ఊర్లో బోడిగుండురాజు కొన్న శాంత్రో కారు భలే మెరిసిపోతోందోయ్! నువ్వు అలాంటిదోటి కొనేస్కుంటే అలా అరకు వ్యాలీకి, ఇలా భీమిలీ బీచ్ కీ మా అమ్మాయిని షికార్లు తిప్పచ్చు. రేపు పిల్లా పీచూ పెరిగినా సరే కారయితే సరిగా సరిపోతుంది. వెధవ స్కూటరు అమ్మిపారేయ్” అంటూ నిప్పులో ఉప్పేసినట్లుగా మనస్సు చిటపటలాడించి వెళ్లిపోతాడు.

ఇక బయటి వాళ్ల సంగతి వేరే చెప్పనక్కరలేదు ఒకటే పీక్కుతింటున్నారు. “ఈ రోజుల్లో కారు చౌకయిపోయిందండీ! మీలాంటి వాళ్లు మెయిన్ టైన్

చెయ్యకపోతే మరెందుకు? అందువల్ల తప్పక కారు కొనేయండి - ” అని ఒకరు ఒత్తిడి చేస్తే ...

“మీరు ఆగమ పండితులు. చిదంబర సిద్ధాంతి గారంటే మాటలా? మీరలా పట్టుపంచెలో కారు దిగి వస్తుంటే మీ హోదా మరింత పెరిగిపోతుంది. ఇప్పుడు కారు కొనటమంటే నల్లరు మీద బండి నడకే...” అని హోదా గురించి పొగడి మరీ పొడిచే వారు ఒకరు.

బాగా చనువున్న మిత్రులు చిదంబరం మీద పెద్ద ఎత్తున దాడికి దిగేవారు.

“నీకేం రా... వాడికి వీడికి జాతక చక్రాలూ, వాస్తులు, యంత్రాలు అంటూ కాకమ్మ కబుర్లు చెబుతూ నాలుగు డబ్బులు పోగేస్తుంటున్నావు... అలాంటి నువ్వు డొక్కు స్కూటరు మీద వెళ్లటం ముఖ్యంగా మాకు నామోషీగా వుంది. మా కోసమైనా ఓ కారు కొనుక్కోరా బాబూ!”

చిదంబరానికి తెగ చిరాకేసేది. తనేమీ బడా కాంట్రాక్టులు చేసిగానీ, ఆఫీసరులా అవినీతి చేసి గానీ సంపాదించలేదు. తన తాత ముత్తాతల విద్యే తనకు అబ్బి కాస్తో కూస్తో డబ్బు తెచ్చి పెడుతుంది. అది చూసి కన్ను కుట్టినట్టుగా, తను పోగు చేసుకున్న డబ్బునెలాగయినా గంగపాలు చేయడానికి కుట్ర పన్నినట్లుగా అనిపించసా గింది.

తనుగానీ కారు కొంటే దానికి పెట్రోలు పోయాలి. అసలే పెట్రో వడ్డన క్షణానికోసారి భగ్గుమంటోంది.

అదే మాట భ్రమరంతో అంటే... “శతకోటి దరిద్రాలకు అనంత కోటి ఉపాయాలు ... మనకారుని గ్యాసుకిందికి కన్నర్లు చేసే స్కూట్ పెట్రోలు బాధుండదు. ... మహా అయితే నెలకి రెండు సిలెండర్లు ఖర్చు ఔతాయంతే...” అని చిట్కాయణం విప్పింది.

ఈ విషయం గురించి చిదంబరం కూడా అక్కడా- ఇక్కడా భోగట్టా చేసాడు. కారుకి గ్యాసు తగి లించటం ఏమాత్రం క్షేమం కాదని, ఎక్కడో ఓ చోట చిన్నపాటి తేడా వచ్చినా ధామ్మని పేలిపోవటం, ఆ పై ప్రాణాలకే ఎసరోచ్చే ప్రమాదం వుందని, బతి కుంటే బలుసాకయినా తినొచ్చుగానీ ఇలా కారుకి గ్యాస్ మాత్రం వద్దుగాక వద్దని చెప్పేసారు.

“గ్యాస్ భయంతో కారు కొనటం మానకు. నీకో చిట్కా... నిన్నెలాగూ వాళ్లు వీళ్లు వాస్తు పేరుతో అద్దె కార్లు పట్టుకొచ్చి తీసుకెళ్తున్నారు. అదే నీకు సొంత కారే వుందనుకో నీ కారు వేసుకుని వెళ్లు... పెట్రోలు వాళ్ల చేతనే పోయించు... ఇంటికి వచ్చేసినా ఆ మాత్రం ఈ మాత్రం పెట్రోలు మిగలక పోదు... దాంతో నువ్వు తిరుగు...” అని బోడి సలహా ఒకటి పారేసాడు మార్తాండం.

మొత్తానికి చిదంబరం మీద కదిలిన కందిరీగల తుట్ట మాదిరిగా కారుకూతల దాడి మొదలైంది. అదే తలపోటుగా మారింది.

ప్రతి అడ్డగాడిదకీ సంజాయిషీ యిచ్చుకోక చస్తు న్నాడు. ముఖ్యంగా భార్య భ్రమరం కారున్న వారితో ఈసులు పెట్టి చంపుతోంది. ఏ పేరంటానికో పెళ్లిళ్లకో వెళ్లినప్పుడో అమ్మలక్కల ముచ్చల్లలో ముఖ్యంగా - పట్టుచీరల ప్రసక్తి బలహీన పడి కారు చర్చ జోరు గాసాగుతోందని చెప్పి మరీ సొదపెడుతోంది.

కారులో జోరుగా పికార్లు కొడదామన్న భ్రమరం కోరిక కారు మబ్బులా ఆమె హృదయమంతా కమ్మే సింది.

అయినా తను కొనేది లేదని తెగేసి చెప్పేసాడు చిదంబరం. దాంతో తెగ ఏడుపులూ, పెడబొబ్బలు పెట్టేసి నగలు నాణ్యాలు తను అడగలేదని కేవలం రెండక్షరాలున్న కారు గురించి ఇంతలా అడుగుతు న్నానని చెప్పింది భ్రమరం.

భర్తలో చలనం లేకపోవడంతో మాట్లాడటం మానేసింది. ఉప్పు కారాలు తక్కువ చేసి వండి తన నిరసనను తెలియచేసింది.

సరిగ్గా ఆ సమయంలోనే ఫైనాన్స్ కంపెనీలు చిదంబరం గుమ్మం తొక్కటం మొదలెట్టాయి.

“అయ్యా! మేం చాలా సింపుల్ ఇంట్రస్టికి కారు లోన్స్ ఇస్తున్నాం. డౌన్ పేమెంట్ కేవలం ఐదు వేలే...” అని ఒకరు,

“ఎక్స్పెంజ్ మేళాలో మీ స్కూటర్ ఇచ్చేసి జీరో పర్సెంట్ వడ్డీకి కారు పట్టుకు పోండి. నెలవారీ మూడువేలు కడితే చాలు. ఇంత సదుపాయం మేం కల్పిస్తున్నా కారు కొనటానికి జంకటం చాలా ఘోరం

“నీకేం రా... వాడికి వీడికి జాతక చక్రాలూ, వాస్తులు, యంత్రాలు అంటూ కాకమ్మ కబుర్లు చెబుతూ నాలుగు డబ్బులు పోగే స్కూటరు మీద వెళ్లటం ముఖ్యంగా మాకు నామోషీగా వుంది. మా కోసమైనా ఓ కారు కొనుక్కోరా బాబూ!”

సార్” తమ ఫైనాన్స్ ప్లాన్స్ అన్నీ వివరించాక అన్నాడో ఏజంట్.

“ఇప్పుడు ఏ ఇల్లు చూడండి... కారుకోసం ఓ పోర్టికో కూడా కట్టుకుంటున్నారు.... అంటే ముందు ముందు కారుకొనే ఆలోచన వున్నట్లే కదా... కాబట్టి కారు కామన్ అయిపోయింది సార్!” అని నచ్చజెప్పేవారు మరి కొందరు.

ఇవన్నీ భ్రమరం చెవినబడ్డాయి. భర్తకి బాగా తల కెక్కి వుంటుందనుకొన్నది.

కొత్తకారు కొనటమంటే కొరివితో తల గోక్కోవటం మేనని, సెకండ్ హ్యాండ్ లో అయితే కారు చౌకగా దొరుకుతాయని, కాస్త మదుపుగానీ పెడితే కొత్తకారల్లే తళతళలాడి పోతుందని చెప్పి చిదంబరానికి నూరిపోశాడు ఎదురింటి వైకుంఠమూర్తి.

ఈ సలహా మాత్రం చిదంబరానికి బాగా నచ్చే సింది.

కొత్తకారు కొని అప్పులపాలయ్యే బదులు సెకండ్ హ్యాండ్ కి కొనేసి కాస్త బాగు చేయించుకుంటే సరిపో తుందని తలపోశాడు.

ఈ సంగతి ముందే చెబితే ససేమిరా కాదంటుం దని భ్రమరంకి తెలీకుండానే సెకండ్ హ్యాండ్ కార్ల షాపుకి వెళ్లాడు.

చిదంబరం లాంటి బాపతులు చాలా మందే వున్నారక్కడ. ఎన్నోరకాల కార్లు... రంగు రంగుల కార్లు చూసేసరికి చిదంబరానికి చిన్నమోజు పుట్ట కపోలేదు.

నిల్చున్న పాటుగా ఏదో ఓ కారు కొనేసి పట్టుకు వెళ్లాలనుకున్నాడు చిదంబరం.

షాపు ఓనరు చిదంబరాన్ని చాలా కుషామత్తు చేసి స్కూటర్ తీసుకుని ఎక్స్పెంజ్ ఆఫర్ కింద ఓ అరవై వేలు కడితే సరిపోతుందని చెప్పాడు. దగ్గర్లోని ఓ మెకానిక్ ను తీసుకొచ్చి చూపించాడు. వాడు కారు చుట్టూ ప్రదక్షిణాలు చేసిన మీదట భేషుగ్గా వుందని సర్దిపై చేసి చిదంబరాన్ని ఓసారి కారులోపల కూర్చో బెట్టాడు. కుషన్ చాలా మెత్తగా, హాయినిచ్చేసరికి చిదంబరం ఐసైపోయాడు.

డబ్బులిచ్చేసాక సంతకాల వ్యవహారమంతా జరి పించేసి ఓ డ్రైవర్ ని చిదంబరం వెంట పంపాడు ఓనర్.

కారు కదిలిన ఓ ఫర్లాంగు దూరంలో ఆంబోతు అరచినట్లుగా శబ్దం చేస్తూ ఆగింది.

“ఏమైంది?” సైలెన్సర్ మారుకోవాలి సార్!” అని నవ్వాడు డ్రైవర్.

అలా రెండు మూడు చోట్ల ఆగిన పిదప - “ఇంజన్ ట్రబుల్ సార్” అన్నాడు.

బుర్రపీక్కోవాలనిపించింది. శుభమాని కారు కొంటే ఈ ట్రబుల్ నేమిటి?” అనుకున్నాడు చిదంబరం.

“ఈ ట్రబుల్స్ అన్నీ వుండకూడదనుకొంటే ఓ ఇరవై దాకా పెట్టుబడి పెట్టాలి” అని స్టార్ట్ చేసి పోని చ్చాడు డ్రైవర్.

ఇంటి ముందాగిన కారును- అందులోంచి దిగిన భర్తను నమ్మలేకపోయింది భ్రమరం.

“ఏమండీ మీరూ!” అంది తెగ ఆశ్చర్యపడి పోతూ.

“ఔను నేనే... మనకారే...” నవ్వలేక నవ్వి అన్నాడు.

లోపలికెళ్లి పసుపు కుంకుమ తెచ్చి నాలుగు వైపులా పూసింది.

“ఏమండీ కారు మీద అలా వెళ్లొద్దామండీ! అంది తహతహగా.

ఆ వెంటనే కారు రోడ్డువైపుకు మళ్లింది.

“సార్! మీరు ఓకే అంటే నే ... చూస్తుంటా....” అని అడిగాడు డ్రైవర్.

చిదంబరానికి అర్థం అయిపోయింది... ఫైనలో అన్నట్లు చేతులతో సంజ్ఞ చేశాడు వాడు. వెంటనే లోనికి వెళ్లి ఐదువేలు తెచ్చి చేతిలో పెట్టాడు.

అంతే పెద్ద రొదతో కారును లాక్కెళ్లాడు డ్రైవర్.

“అదేంటండీ... వాడలా...!! తెగ కంగారెత్తిపో యింది భ్రమరం.

“అదంతే ట్రబుల్స్ క్లియర్ అయ్యాకనే ఇంటికి తెస్తాడు” అని లోనికి వెళ్లిపోయాడు చిదం బరం.

ఆమె ఉత్సాహమంతా నీరుకారిపోయింది.

అయితే చిదంబరం కారు కొన్న సంగతి ఆ కాలనీ అంతా పాకిపోయింది. దాంతో చిదంబరం ఇంటికి రాకపోకలు ఎక్కువైపోయాయి.

“గోవిందపురంలో ముక్తి ధామ్ బాగుంటుం దిట... వెళదాం...” అని ఒకరు.

“ఎస్. కోట దగ్గర పుణ్యగిరి వెళదాం... పిక్నిక్ వేసుకుంటే బాగుంటుంది....”

“రామతీర్థం వెళ్లి బోడికొండ ఎక్కుదాం...” ఇలా రకరకాల ప్రోగ్రామ్లు తయారు చేసారు.

మరో రోజు డ్రైవర్ వచ్చి మెకానిక్కి బక్షీస్ కింద మరి ఐదు వేలు అదనంగా ఇవ్వాలని అడిగి పట్టుకు పోయాడు.

ఆ సమయంలోనే చిదంబరం డ్రైవింగ్ నేర్చుకు న్నాడు. రివర్స్ గేర్ లో తడబడేవాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు పెద్ద చప్పుడుతో ఆగిపోయేది. పొగకు అంతు పొంతు వుండేది కాదు. వీధి వీధంతా వ్యాపించేది. మధ్యమ ధ్యలో ఆగిపోతుండేది.

కారు తీయడమంటే ఓ గండంలాగే అనిపించేది చిదంబరానికి. అది చూసి - "అందరికీ ముహూ ర్తాలు పెట్టే మీరు ... కారు కొన్నప్పుడు గాని నడప టానికి గాని ముహూర్తం చూస్తున్నారా! లేదే!!

ఫైడెతల్లమ్మ వారి గుడికి గానీ రామతీర్థం గుడికి గానీ బండి తీసుకెళ్లి కొబ్బరికాయ కొట్టి, నిమ్మకా యలు ముట్టించారా?!! లేదు. అందుకే మీకు ఈ ట్రబుల్స్.. నల్లరి దిష్టి తగిలి శని పట్టుకుంది" అని ఎడాపెడా వాయిచింది భ్రమరం.

అది వినటంతోనే పిల్లి తన పిల్లల్ని ఏడిళ్లు తిప్పిన చందంగా నాలుగు గుడులకూ కారును తిప్పాడు.

ఇంతా కారు కొని వీధిలో నలుగురికీ భూత శాంతి చేయకపోతే నానా కూతలూ కూస్తారని చెప్పి రెండు స్వీట్లు ఓ హాట్ తో చిరువిందు చేశాడు చిదం బరం.

"కారు కొని భారీగా పార్టీ ఇవ్వాలిగానీ... ఇదా" అని పెదవి విరిచారంతా.

ఇన్ని ఆర్భాటాలు చేసిన మీదట అర్థాంగి భ్రమ రాన్ని కార్లో ఎక్కించుకుని బయలుదేరాడు.

మిట్టమధ్యాహ్నం వేళ గుర్రం సకిలించినట్టుగా కారు శబ్దం చేయటంతో ... అపార్టుమెంట్లో వాళ్లంతా బయటకొచ్చి గుర్రుగా చూశారు.

ఏ కళనుందో గాని ఎట్టకేలకు కారు కదిలింది. సినిమా చూసి తిరిగి వస్తున్నప్పుడు మాత్రం పసిపి ల్లాడి మనస్తత్వం వుణికి వుచ్చుకున్నట్టుగా తెగ అల్లరి పెట్టసాగింది కారు.

భ్రమరానికి ముచ్చెమటలు పట్టేసాయి.

"వెధవ కారు... ఛీ!" అంది తెగ తిట్టుకుంటూ..... పరుగు తీయాల్సిన కారు... పరువు తీస్తున్నందుకు చిదంబరం కూడా డీలా పడిపోయి మెకానిక్ని కేకే సాడు. వాడొచ్చి ఇంజన్ వేడెక్కి పాడయిందంటూ రిపేర్ చేయడానికి పట్టుకుపోయాడు.

భ్రమరాన్ని రిక్షా ఎక్కించి పంపేశాడు చిదంబ రం!!

కారు రిపేర్ పూర్తయి తిరిగి ఇల్లు చేరేసరికి రాత్రి పదయిపోయింది. చేతి చమురు వేయిదాకా వది లింది.

ఈలోగా చిదంబరం కోసం ముహూర్తాలు... వాస్తులు అంటూ వచ్చిన వారంతా విసుక్కుంటూ వెళ్లిపోయారని చెప్పి గోలపెట్టింది భ్రమరం.

అప్పటికీ గుమ్మంలో కూర్చున్న ఓ వ్యక్తి చిదంబ రాన్ని పలకరించాడు.

ఎగాదిగా చూశాడు చిదంబరం.

"నేనా ఆశీర్వాదాన్ని...!! అన్నాడు.

తరువాత కారు చుట్టూ తిరుగుతూ నవ్వుసాగాడు ఆశీర్వాదం.

"ఎమ్మెందిరా నీకు...?" అని చిదంబరం అడుగు తున్నా ఇంకా నవ్వుపలేదు.

"ఒరే ఈ కారు... కొన్నావా... పూజాపూజా..."

విషయం చెప్పుకుండా నవ్వుతుంటే భ్రమరానికూడా చిర్రెత్తుకొచ్చింది.

"అదేంటి నీకు పిచ్చెత్తినదా...?" కోపంగా అడి గాడు చిదంబరం.

"ఇది... ఇది .. నా కారు..." మరల పకపక మన్నాడు ఆశీర్వాదం.

"అదేంటండీ మన కారును పట్టుకుని తన కారంటాండేంటి" చిటపటలాడిపోయింది భ్రమరం.

"నీకేమైనా మతిపోయిందా...?" చిరుబుర్రులా డాడు చిదంబరం.

"ఈ కారు నా కారే ... ఒకప్పుడు ... ప్రస్తుతం నీ కారు" మరల అదే నవ్వు నవ్వాడు ఆశీర్వాదం.

"అంటే" కళ్ళింతవి చేసుకుని అడిగారద్దరా.

"ఔనాను.... ఈ కారుతో పడలేకనే షెడ్డుకి అమ్మేసా... దీన్ని భరించటమంటే ఏనుగును మేపి నట్టే.... ఇంతకీ నువ్వు దీన్ని ఎంతకు కొన్నావు? అడి గాడు ఆశీర్వాదం.

మొత్తం కొనుబడి, ఖర్చువెచ్చాలు చెప్పేసరికి మరింతగా నవ్వాడు ఆశీర్వాదం.

"ఒరే! నేను దీన్ని మెకానిక్కి పాతిక్కిచ్చేసా.... నీకైతే ఇరవైకి అమ్మిపారేసేవాడ్ని.. నీకేమో రిపే ర్లన్నిటితో కలిపి లక్షదాటిందంటున్నావు..." ఆశీ ర్వాదం మాటలకి నోట్లో పచ్చి వెలక్కాయ పడ్డట్లు యింది చిదంబరానికి.

ఈ కారు దోపిడిలో తనెంత కోల్పోయిందీ అర్థ మైంది.

నిజానికి ఈ కారు కొన్నది మొదలు మనశ్శాంతి కరువైంది. చేయించే రిపేర్లకిగానీ... పోసే పెట్రోలుకి గానీ అజ పజ లేకుండా పోయింది. పైగా కారు చేసే వింత చప్పుళ్లకి చుట్టుపక్కల జనం న్యూసెన్స్ కేసు పెడతామంటూ ఒకటే హెచ్చరించసాగారు.

ఈ రసాభాసను తట్టుకోలేకపోతున్నాడు చిదం బరం.

ఇది జరిగిన కొన్నాళ్లకు పుట్టింటకెళ్లింది భ్రమరం. తిరిగి వచ్చేసరికి పాతకారు స్థానంలో కొత్తకా రుండటం చూసి తెగ ముచ్చట పడిపోయింది.

"చాలా బాగుందండీ.... ఆ వెధవ కారుతో పడ లేక పోయాం... సాహసించి కొత్తది కొన్నారు ... "

అందా కారును ఆప్యాయంగా తడిమి.

"అదిగో అటు చూడు..." అని పెరటివైపు చూపించాడు చిదంబరం.

"భలే భలే.. కొత్తకారు ఎండా వానలకి పాడయి పోకుండా షెడ్డుకూడా కట్టించారే...!! నా మనసు తెలిసి ప్రవర్తిస్తున్నారు" మెచ్చుకోలుగా అంది భ్రమరం.

"నీ మనసు కాదు... ఇతరుల మనసు తెలిసి ప్రవ ర్తించాను. నీ కళ్లకు జిగేల్మన్న కారు పాతదే... కాని రంగేయించాను"

"ఆఁ!!"

"షెడ్డు కట్టించింది కారును రక్షించడానికి కాదు... నన్ను రక్షించుకోవడానికి"

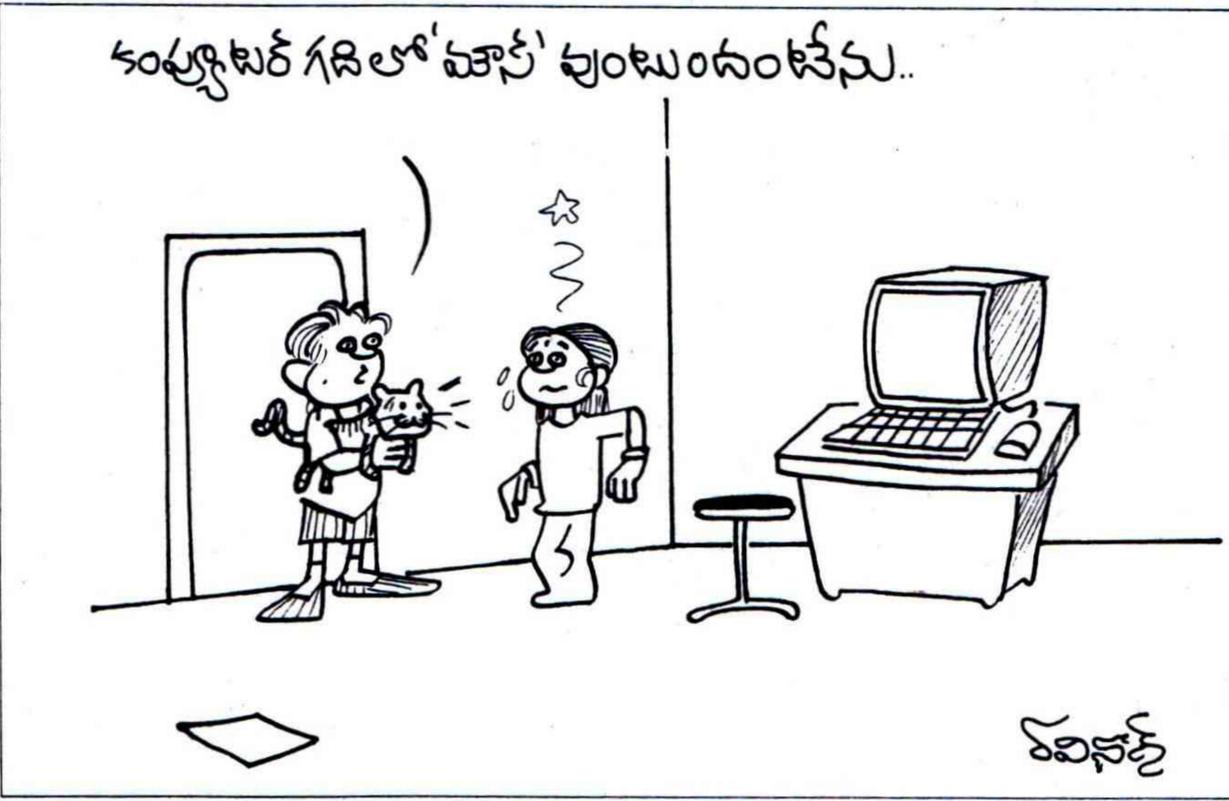
"ఆఁ"

"ఔను! మనం వీధిలోకి వెళ్లే ముందర కారును షెడ్లో పెట్టించడానికి..."

"ఎందుకూ..." కళ్ళింతవి చేసుకుని చిత్రంగా అడి గింది భ్రమరం.

"బయటన్న కారును చూసి పంతులుగారు ఎటూ వెళ్లలేదు ఇంట్లోనే వున్నారనుకుంటారు. కారే కనిపించలేదనుకో ఎటో బయటకు వెళ్లారనుకోవడం సహజం. ఎందుకీ ఏర్పాటు అనంటే చెబుతున్నా... మీ హుందాకి కారు తప్పకుండా వుండాలి అంటూ కారు కొనేదాకా తినేసారు. కొత్తకారు కొనే స్థోమత ప్రస్తుతం లేక పాతకారుతోనే తిప్పలు పడుతున్నాను. ఆ విషయం నీకు తెలుసు. పోనీ ఈ కారుతో తంటా లెందుకు అమ్మిపారేద్దామని చూసినా మళ్లా కొన్నకా రుని అమ్మేస్తారా అనో, తిరిగి కారు కొనమంటూనో, వేధించుకుంటారీ జనం.... ఆ కారు కూతలు పడే కన్నా "పంతులు గారికి కారుంది" అని జనం అను కుంటే చాలు. అందుకనే ఈ ప్లానేసా.. ఒక వేళ తప్పి చెడి కారులేకుండా కనిపించామే అనుకో సింపుల్ గా కారు గ్యారెంటీకి వెళ్లింది అని చెప్పి తప్పించు కుంటాం..." అన్నాడు నవ్వుతూ.

తను శ్రీవారితో కలిసి కారులో ఎంచక్కా షికార్లు కొట్టచ్చునన్న వెర్రి కోరికతో వున్న భ్రమరంకి కారున్నా లేనట్టేనన్న నిజం తలకెక్కేసరికి ఒక్కసారి నీరసం ముంచుకొచ్చి కళ్లు బైర్లుకమ్మాయి.

కవిశక్తి